A°. 1840. N°. 46.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG, 15 APRIL.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, brengen mits deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat bij Hun Ed. Achtb. van den Heer Controleur der Directe Belastingen, zijn ontvangen *de Suppletoire Kohieren der Personeele Belasting*, voor de 6 en 9 maanden over het dienstjaar 1839 en 1840, welke op den 31 Maart jl. zijn *executoir* verklaard, en dat dezelve aan den Heer Ontvanger zijn verzonden.

Leyden den 13 April 1840.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

v. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 14 April.

Men meldt uit 's Gravenhage van den 13den dezer:

Ter gelegenheid van het onderzoek in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van het wets-ontwerp tot opheffing van het Amortisatie-Syndicaat, heeft eene der afdeelingen het eene dure, op haar rustende verpligting geacht, om nogmaals bij deze gelegenheid te herinneren, hoe allen de bewustheid hebben, dat onze financien, wanneer ook niet hopeloos, toch diep gezonken zijn, toch in eenen prangenden nood verkeeren, en dat men dus op afdoende middelen van voorziening bij de Regering moet aandringen.

Er is behoefte, zeide men, om een nieuw leven in de aderen van ons, als ware het afgelegd, financie-wezen te storten. De lang gewenschte afschaffing van het Amortisatie-Syndicaat, als hetwelk een geheimzinnigen sluijer over het geheel wierp, is daartoe een werkdadig middel. Maar wanneer men dat middel op de thans voorgestelde wijze verwezenlijkt, en hetzelve gepaard doet gaan met bijkomende bepalingen, welke eenen nieuwen invretenden kanker van schuld opleveren, dan stelt men de vertegenwoordiging op het moeijelijke standpunt, om het uitvaardigen van noodlottige bepalingen, uit eene onvoorwaardelijke liefde tot eensgezindheid, te bevorderen, of wel om meer nationaal, door afstemming, krachtdadig op eene meer en meer noodzakelijke hervorming aan te dringen. De leden dezer afdeeling verlangden niets vuriger dan den overgang tot orde door meerdere openbaarheid, het een en andere door een zachten overgang, zonder schokken, te bewerken; maar zij zouden gelooven hunne roeping te miskennen, wanneer zij voortdurend de hand bleven leenen tot een financieel beheer, hetwelk den Staat eindelijk onredbaar te gronde moet rigten.

In eene andere afdeeling hebben de leden aan de Regering hunne bereidwilligheid betuigd, om met haar de finantiële aangelegenheden van het Rijk op eenen vasten voet te regelen; en zulks zelfs ook dan, wanneer in de laatste jaren te dezen aanzien onregelmatigheden mogten hebben plaats gehad; zij verlangen alleen voorafgaande geheele en openhartige blootlegging van den toestand van 's Rijks finantiën, zonder eenige achterhoudendheid, en de noodige waarborgen, dat, immers voor het vervolg, niets, de geldmiddelen van het Rijk betreffende, aan de kennisneming der Staten Generaal worde onttrokken, en dat geene uitgaven meer buiten derzelver inwilliging worden gedaan.

Tot het onderzoek van het wets-ontwerp overgegaan zijnde, heeft men in alle de afdeelingen deszelfs genoegen te kennen gegeven, dat er eindelijk eene voordragt gedaan is, welke strekken moet tot de finale vereffening eener administratie, die de juiste kennis van 's lands finantiën zoo ongelukkig in den weg stond. Men gaf echter te gelijker tijd zijn leedwezen te kennen, dat dit voorstel niet vergezeld ging van eene memorie tot toelichting, welke de Kamer zou hebben bekend gemaakt met de motieven der in hetzelve vervatte bepalingen, en haar eene explicatie zoude hebben kunnen geven omtrent de tegenwoordige gesteldheid van het Syndicaat. Eene der afdeelingen heeft dan ook verklaard, dat zij zich onbevoegd achtte, in eenigen gewigtigen maatregel te treden omtrent het Syndicaat en deszelfs overigens gewenschte suppressie, voor en aleer zij volledig met den geheelen staat van hetzelve zal zijn bekend gemaakt, en zij eene meer juiste en duidelijke dan de tot dus verre medegedeelde opgave zal hebben ontvangen, omtrent de regten en verpligtingen, waarmede het Rijk zich dan eventueel zoude belasten. Zoo verzocht men alvorens te mogen hebben: 1°. den volledigen staat van alle schulden en verpligtingen ten laste van het Syndicaat; 2°. gelijken staat der baten, waarvan hetzelve nog in bezit is; daarin, om slechts een gedeelte met name aan te duiden, zullen moeten voorkomen: opgave der domeinen, met derzelver approximative waarde, onzuiver en zuiver rendement; de opbrengst der groote wegen, vaarten en kanalen, onzuiver en zuiver; het bedrag der nog bezeten wordende kapitalen; staat van het bedrag van alle nog invorderbare pretensiën, ook van die wegens voorgeschotene gelden, van welken aard ook. — De algemeene wensch tot het bekomen van meerdere inlichtingen, is bijzonder aangedrongen in de derde afdeeling, waarin men aangemerkt heeft, dat er wel is waar, ter gelegenheid van de in October 1839 aangebodene financiële wetten, medegedeeld is een staat van het Amortisatie-Syndicaat, op 1 Julij 1838 opgemaakt; dan men meende, dat het tractaat op den 19 April 1839 te Londen gesloten, niet zonder invloed op deze aangelegenheid is; daarenboven is er ruim anderhalf jaar sedert het opmaken van dien staat verloopen; en dat de toestand van het Syndicaat thans niet dezelfde is als op den 1sten Julij 1838, blijkt reeds daaruit, dat op laatstgenoemde dagteekening nog onder de baten wordt gebragt: Schuldbekentenissen 4½ pCt. ƒ 2,646,000, rentende ƒ 119,070; onopgezegde domein-losrenten 2½ pCt. ƒ 3,426,000, rentende ƒ 85,650; opgezegde domein-losrenten 5 pCt. ƒ 1,081,000, rentende ƒ 54,050; gezamenlijk bedrag der rente ƒ 258,770. Terwijl volgens de opgave nopens de waarschijnlijke baten en lasten van het Amortisatie-Syndicaat over het jaar 1840, de renten van de kapitalen, welke het Syndicaat op ultimo December 1839 aan Schuldbekentenissen ad 4½ pCt. en aan domein losrenten overhoudt, slechts worden geraamd op ƒ 50,000; zoodat binnen een zoo kort tijdsbestek de bezittingen van het Syndicaat zijn verminderd met een kapitaal, gevende een jaarlijksche rente van ƒ 208,770, welk kapitaal, den prijs der effecten in aanmerking genomen, op ongeveer vier en een half millioen kan worden geschat. — Bij het bestaan van zoo veel duisters, meenden vele leden zwarigheid te moeten maken, om blindelings de lasten van het Syndicaat, die zeker de baten overtreffen, voor de Schatkist over te nemen, en verlangde men algemeen eene bepaalde opgave van alle bezittingen en uitstaande vorderingen van het Syndicaat, met vermelding van derzelver innerlijke waarde op een bepaald tijdstip, en opgave van alle de schulden, door hetzelve aangegaan, ook ten behoeve van bijzondere wegen, vaarten of andere ondernemingen, van alle op dit oogenblik op die instelling rustende verpligtingen, gelijk mede de uitsluitelijk op het Grootboek gesloten baten, in één woord, geheele en volkomene opening van den staat van het Syndicaat.

Wat de voordragt zelve aangaat heeft men verklaard, dat men, na suppressie van hetzelve, geenerlei gedeelte hoe ook genaamd van hetzelve onder afzonderlijk beheer of administratie wil laten, maar dat men alle deszelfs baten en lasten vereenigd wenschte te zien met 's Rijks middelen en uitgaven op derzelver begrootingen gebragt, en op de voor dat alles gewone wijze beheerd. — Eenige leden hadden gaarne gewenscht, dat men zich bepaald had tot de verklaring, dat het Syndicaat werd ontbonden, en, zoo wel alle daaruit voortspruitende behoeften hoegenaamd, tot de gewone begrooting der uitgaven, als de daaruit vloeijende middelen, onder de overige van den Staat moesten worden opgenomen. De Koning heeft zich toch voorbehouden aan welk bestuur deze en gene administratie zal worden opgedragen, en men brengt thans voorstellen met het onderwerp in verband, welke er vreemd aan moesten blijven. Andere leden vonden het verkieslijk, om zoo veel doenlijk tot in de onderdeelen bij de wet vast te stellen, hoedanig met de verschillende onderwerpen zoude worden gehandeld.

Sommige leden hebben er zwarigheid in gemaakt door de goedkeuring van den aanhef van het ontwerp, tevens stilzwijgend het tractaat van den 19 April te homologeren. Zij zijn er verre af dat tractaat op zich zelf te wraken, maar meenen toch, dat het, alvorens de ratificatie kracht van wet kon erlangen, de Staten-Generaal ter goedkeuring had moeten aangeboden worden. Dit gevoelen is door anderen bestreden.

Enkelen vermeenden, dat er zonder medewerking van Belgie tot geene vereffening kon worden overgegaan. Anderen beschouwden dezelve veroorloofd in gevolge het tractaat, hetwelk eene liquidatie ten deze scheen uit te sluiten en uit hoofde het hier geenzins eene societeit van verschillende partijen was, maar eene instelling, door de wetgeving als onderdeel der Staats-administratie opgerigt, en waarop zoodanige gedeelten des Rijks, welke zich willekeurig afscheurden, geen verderen invloed konden uitoefenen.

Ten aanzien van art. 1 stelde men voor te bepalen, dat de jaarlijksche overgang van vijf millioen uitgestelde tot de werkelijke Schuld verminderd wordt, in evenredigheid van de voor elk jaar voor het Syndicaat vernietigde uitgelootte Kansbiljetten. Bij art. 2 verlangde men hoegenaamd geene inbreuk te maken op zoodanige regten tot eene geregelde jaarlijksche aflossing als soms de houders van eenige Amortisatie-Syndicaat — schulden zouden kunnen of willen doen gelden. Dit vraagpunt behoorde uitdrukkelijk ongeprejudicieerd te worden gelaten. Nopens art. 3 meende men, dat indien Belgie verpligtingen ten deze heeft, het evenéens regten kan doen gelden, en dat indien Belgie nog liquideren moet, het dan voorbarig is, om er dadelijk toe over te gaan.

Bij de overweging van art. 5 heeft men het zoo vaak geüit verlangen herhaald, om de nog overige domeinen, en speciaal mede de domein-tienden, met inbegrip van die der naamlooze maatschappij, uitkoopbaar te zien gesteld. Behalve de daarmede verbonden en bekende voordeelen, tijdens de domeinen aanzienlijk waren, worden de kosten van beheer, bij een min belangrijk overschot, naar verhouding buitensporig hoog. Men wenschte bepaald te zien, dat reeds nu bij de wet dadelijk bepaald worde, tot welken tak van administratie het beheer der domeinen zal behooren, en men meende, dat het bestuur der registratie daarbij het meest in aanmerking zoude moeten komen.

Ten opzigte van art. 8 heeft men vermeend, dat men door de Nederlandsche Bank in de wet te noemen, door eene stilzwijgende goedkeuring der quaestie over het wettig bestaan dier instelling zoude prejudiceeren. Trouwens zeide men — is de Nederlandsche Bank geene firma of naamlooze maatschappij; zij bestaat nog daadwerkelijk, maar niet meer regtens; zij is dus geene eigenlijke nationale Nederlandsche Bank meer. Niet de Natie, maar de Koning is voortaan voor hare handelingen aansprakelijk. Om nationaal te worden, moest de voortduring van haar bestaan op nieuw bij eene wet worden geoctroijeerd, even als de bevoegdheid om banknoten, die niets anders zijn dan eene vertegenwoordiging van geld door papier te doen uitgeven, niet straffeloos buiten de wetgeving diende te mogen plaats vinden.

Art. 9 heeft algemeene tegenstand ondervonden en men heeft zelfs verklaard, dat hetzelve voldoende zou wezen, om het ontwerp af te stemmen; waarom bepaalde men zich daarin, aldus liet men zich in eene der afdeelingen uit, niet eenvoudig tot de verklaring, dat alle uitgaven en ontvangsten in overeenstemming met de betrekkelijke verpligtingen, gespecificeerd op de algemeene Staatsbegrooting zullen worden overgebragt? Zal men de administratie thans magtigen om, na aftrek der genoemde posten, over aanzienlijke resterende kapitalen te beschikken, die eene bepaalde bestemming hadden, of die niet in het leven behooren geroepen te worden? Zal men gelden tot andere einden dan die der oorspronkelijke bedoeling, en zonder ze allen aan de crediteuren te restitueren, besteden? De bedoeling is toch, om de thans slapende 30 millioenen 4 pCt. onder de gedaante van 24 millioen 5 pCt. wakker te maken en daarvan niet veel meer dan de helft voor de aangeduide behoeften te besteden? Het art. staat, ofschoon ingewikkeld voorgedragen, gelijk met de goedkeuring eener geldleening; hetgeen een ligchaam toestaat aan hetgeen tot dus verre weinig meer dan eene fictie was. Eene andere afdeeling heeft gevraagd, hoe het mogelijk kan zijn, dat er gelden kunnen benoodigd wezen tot teruggave der borgtogten en geconsigneerde gelden, daar die leden met grond meenen te moeten onderstellen, dat de waarden voor die objecten benoodigd, in kas voorhanden zijn, en alleen op zoodanig een wijze vruchten hebben kunnen en mogen afwerpen, dat het kapitaal altijd aanwezig bleef. Ook heeft men gevraagd of niet nu reeds in 1840, vóór en buiten deze wet, zoo veel van dat kapitaal zoude kunnen worden gerealiseerd, dat daaruit de 4 millioen subsidie en de twee en een half millioen dotatie over 1840, welke nu op de begrooting van uitgaven zijn gebragt, zouden kunnen worden gevonden, en het overige alleen in art. 9 worden opgenomen. Indien dit konde plaats hebben (en de afdeeling vond hierin, bij den tegenwoordigen stand van het Syndicaat en de op handen zijnde opheffing van hetzelve geene zwarigheid,) dan zoude hierdoor het doel kunnen bereikt worden, hetwelk men zich, bij het maken der hiertoe betrekkelijke bedenkingen heeft voorgesteld, en het Syndicaat zou in zich zelf, zonder nieuwe creatie van fondsen, geholpen worden. Eindelijk heeft deze afdeeling als hare meening omtrent dit geheele art., in bedenking gegeven, dat de strekking van hetzelve geene andere schijnt te zijn, dan het bij voortduring bestendigen van eene afzonderlijke administratie van deze speciale fondsen en objecten.

Men kan zich met dit denkbeeld niet vereenigen. Bij de thans voorgestelde opheffing van het Syndicaat, wenscht men, dat ook ophoude alle afzonderlijke beheer van een gedeelte van 's Lands geldmiddelen, en dat alle ontvangsten en uitgaven, van welken aard ook, op de Rijks-begrootingen worden gebragt.

Ten aanzien van art. 10 merkte men op, dat er voor lang behoefte aan eene wet op consignatien bestaat, en men de vrijheid nam, op eene voordragt dienswege aan te dringen.

De bedenkingen en vragen zijn aan de Regering medegedeeld en de antwoorden des Gouvernements op dezelve, worden eerlang te gemoet gezien.

— Naar men verneemt, zal H. K. H. Mevrouw de Prinses *Sophia*, dochter van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses *van Oranje* aanstaanden Donderdag, in tegenwoordigheid van Z. M. den Koning en der overige leden van het Koninglijke geslacht, hare Christelijke geloofsbelijdenis afleggen, welke haar zal worden afgenomen door den Weleerwaarden Heer Hofkapellaan *I. J. Dermout*, die H. K. H. eenen geruimen tijd in de godsdienst heeft onderwezen.

— De *Staats-Courant* van den 11den dezer, bevat het gewone driemaandelijksche verslag van den staat der gewassen en van het vee, waaruit wij de berigten omtrent het hoornvee overnemen, welke aldus luiden:

Uit Goedereede en Overflakkee meldt men, dat het hoornvee de laatste drie maanden in het algemeen gezond is geweest; dat de longziekte aanmerkelijk verminderde en men aldaar tegenwoordig slechts zeldzaam vernam van een enkel voorkomend ziektegeval.

Uit den Alblasserwaard, Lande van Vianen, van Arkel en Leerdam: Hoewel in een afnemenden graad, blijft de longziekte steeds heerschen en op sommige stallen vrij sterk; ook ontdekt men hier en daar nieuwe gevallen. Het vee is duur.

Uit Voorne, Putten en het eiland Rozenburg: dat de ziekte onder het hoornvee steeds aanhoudt, vooral in den Lande van Putten; hoezeer in Voorne en op Rozenburg de ziekte ook nog niet geheel geweken is.

In de Beijerlanden, Lande van Strijen en het eiland Dordrecht, in Schieland, Lande van IJsselmonde, de Zwijndrechtsche en Krimpenerwaarden, blijft de longziekte steeds onder de runderen voortduren, zijnde over het geheel meer toe- dan afgenomen.

De tongblaar of het mondzeer schijnt van belang niet meer te bestaan. Het vee blijft zeer hoog in prijs. Uit Rhijnland: het melk- en vette vee, dat gezond is gebleven, is wel uitgevallen; doch ongelukkig sleept de longziekte nog vele beesten weg, en vele koeijen vergooijen hunne kalveren.

Eindelijk uit Delfland en het Westland: het hoornvee is zeer hoog in prijs; het slagtvee over het algemeen niet zwaar en niet vet; terwijl de noodlottige longziekte weder met nieuwe kracht in de meeste gemeenten van dit district, gedurende dezen winter is uitgebroken, vooral onder Maasland en aangrenzende gemeenten, en er ruim twee derden der aangetaste beesten bezwijken.

— Uit Amsterdam meldt men van den 13 April:

Gisteren avond, omstreeks half elf ure, ontstond er brand ten huize van de weduwe *J. F. Cohn*, winkelierster, op den Haarlemmerdijk, N°. 64, terwijl dezelve afwezig was. Het huis opengebroken zijnde, is bevonden, dat de brand plaats had in een turfhok in het binnenvertrek. Dezelve is gebluscht zonder dat de aangevoerde spuiten in werking zijn geweest.

— Nopens den ongelukkigen brand, welke in den nacht van Donderdag op Vrijdag l. l., te Vreeland, de schoone stoom-papierfabriek van den heer *C. van Kempen Bavink* vernield heeft, verneemt men nader, dat wel is waar het grootste gedeelte der tot de fabrijk behoorende gebouwen door het vuur verwoest is, maar dat de machines, zoo wel die tot het vormen en voortleiden der stoomkracht als die tot de eigenlijke vervaardiging van het papier dienden, over het algemeen weinig geleden hebben. Ook een gedeelte van het in voorraad zijnde papier is gered. De oorzaak van den brand is onbekend.

— Den 9den dezer heeft de Hoogleeraar *G. Mees*, te Deventer, na aldaar aan het Athenaeum in zijne betrekking als Hoogleeraar reeds gedurende 5 maanden te zijn werkzaam geweest, eene plegtige intree-redevoering gehouden: *Over het nut van de beoefening der Nederlandsche taal en geschiedenis*,

SPANJE.

De Minister van Financien heeft zijn ontslag genomen. — Het adres van antwoord, door de Cortes goedgekeurd, is aan H. M. aangeboden, die het zeer welwillend ontvangen heeft. — Het vertrouwen vermeerderde te Madrid en de prijzen der fondsen waren zeer vast.

— Het Madridsche Bewind verkeert thans in eene groote moeijelijkheid, daar het zijne volgens het tractaat van Bergara met *Marotto* aangegane belofte omtrent de Carlistische officieren niet kan nakomen. Dezen officieren namenlijk, velen in getal, was hetzelfde tractement toegezegd, als zij onder Don *Carlos* genoten, doch nu, na zes maanden tijd, is hun slechts voor 2 weken soldij uitbetaald. Zij verkeeren daardoor in de grootste armoede en weten niet wat te beginnen. Een adres door hen aan den onder-Koning van Navarre ingediend, heeft geene gevolgen gehad, daar hij ten antwoord heeft gegeven, dat, hoewel hij het onaangename van hunnen toestand besefte, hij zich echter niet met burgerlijke zaken kan bezig houden. Thans hebben zij zich door middel van *Marotto* in een adres aan den Minister van oorlog gewend, en zeer aangedrongen, dat deze hun adres onder de oogen der Koningin zou brengen.

— Eene telegraphische depeche uit Bayonne van den 9den dezer meldt, dat 2 bataljons Arragonesche opstandelingen den 6den April door den Colonel *Zurbano* zijn geslagen; 419 officieren en soldaten zijn krijgsgevangenen gemaakt. Het blijkt uit deze depeche, dat de zaken der Carlisten in Arragon meer en meer achteruitgaan; waar *Cabrera* zich bevindt, is nog steeds een geheim; men meent echter, dat hij zich aan den Ebro en in het noorden van Catalonie ophoudt.

ZWITSERLAND.

Het Voorzittend kanton heeft den Landdag tegen den 24 dezer buitengewoon bijeengeroepen, om over den toestand van Walliserland te raadplegen. De Staatsraad van dat kanton heeft eenen brief gezonden, waarbij dezelve aan eerstgenoemd kanton van de voorgevallen gebeurtenissen kennis geeft en tevens mededeelt, dat de vijandelijkheden hebben opgehouden, daar de Opperwallisers de wapenen hebben nedergelegd, na uit alle hunne stellingen verdreven te zijn geworden; zij waren reeds naar hunne haardsteden teruggekeerd. Die Staatsraad geeft verder te kennen, dat de orde in het kanton zal hersteld worden, en verzoekt, dat geen bondgenootschappelijk leger hetzelve binnenrukke.

Ondertusschen schijnt dat verzoek niet in den geest van het Voorzittend kanton te vallen. Ook komt het aan genoemd Bestuur wenschelijk voor, dat in geheel Walliserland slechts ééne constitutie heersche, en hetzelve zou weigeren eenen Afgevaardigde uit dat kanton toe te laten, zoo die constitutie niet algemeen werd aangenomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 5 April. De Rijksdag van Hongarije heeft eindelijk de Koninglijke propositie, betrekkelijk de rekrutering, toegestaan, en de ligting van 38,000 man bewilligd. Men zal dadelijk tot dezelve overgaan, daar de aflossing der bataljons van de landweer, welke thans in het gansche Koningrijk in werking is, eene vermeerdering der liniemagt wenschelijk maakt.

— Z. D. H. de Prins *Ferdinand van Saksen Koburg* neemt morgen wederom de reis naar Brussel aan.

FRANKFORT den 10 April. Wij vernemen, dat Z. K. H. de Grootvorst Troonopvolger van Rusland, dezen namiddag om 3 ure in onze stad aangekomen, den dag van morgen hier zal doorbrengen, om zich Zondag naar Darmstatd te begeven. Z. K. H. is met zijn gevolg aan het Hotel van Rusland afgestapt.

— De gewone Paaschmis is in de eerste week van April te Frankfort begonnen; in den groothandel vertoont zich vrij wat levendigheid; men heeft allen grond om te hopen, dat deze mis onder de voordeeligen behooren zal. De toevoeren van goederen zijn aanzienlijk, en zeer veel vreemde kooplieden bevinden zich in die stad.

— De Tweede Kamer der Hanoversche Standen heeft, op voorstel van eenige leden, hare vergaderingen van den 10den tot den 25sten dezer uitgesteld.

— Voor het huis van den Regeringsraad *Meyer* te Hanover is in den nacht van den 14den een grenaat gelegd, welke uitgebarsten zijnde, al de glasruiten van het huis en der nevenstaanden heeft verbrijzeld; wie de daders geweest zijn, is niet bekend.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 12 April. Woensdag l. l., heeft de Hertog *van Wellington* een diner gegeven, hetgeen met de tegenwoordigheid der Koningin-Weduwe is vereerd geworden.

— De Ministers hebben in de beraadslagingen over de China-quaestie, hoewel met geringe meerderheid, echter de bovenhand behouden. De motie namenlijk van den heer *Graham* is met 271 tegen 262 stemmen verworpen. De tory-bladen doen opmerken, dat, indien niet 7 Ministers en 3 onder-Secretarissen leden van het Huis geweest waren, de motie zou zijn doorgegaan.

Lord *Palmerston* heeft tegen de motie het woord gevoerd. Hij gispte eerst het opstel van de motie, als duister en onbepaald. De Ministers hadden met kalmte, met zucht om alle worsteling te voorkomen, gehandeld; de gevechten met de jonken waren uit zelfbehoud geschied; want het kennelijk oogmerk der Chinezen was geweest om onze schepen te vernielen. Men had hoog opgegeven van de onzedelijkheid van den opium-handel; doch de Chinesche gezagvoerders werden door geene zucht van zedelijkheid, maar door eene bloot finantiele berekening gedreven; zij verlangden namelijk het numerair in het land te houden. Van daar hun afkeer van een handel, die zoo veel kapitaals eischte.

Men had van gebrek van beleid, van onvoldoende volmagten gesproken; maar bedacht men wel dat men niet dagelijks voorschriften kan zenden aan bevelhebbers, die ze op 15,000 mijlen afstands moeten uitvoeren; bedacht men, dat tusschen het ontvangen en afzenden van depeches naar zoo verwijderde oorden gebeurtenissen kunnen plaats grijpen, die alle voorziening verijdelden? De waarde van Britsche waren naar China vervoerd wordende, beliep 5 millioen £ st., waarvan 2 millioen in opium, het overige meest in katoenen goederen.

Er waren, volgens verklaring van den Minister, nog geene kaperbrieven afgegeven, maar zouden Engelsche oorlogschepen Chinesche schepen mogen nemen en opbrengen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 12 April. HH. KK. HH. de Hertogen *van Orleans* en *Aumale*, den 9den te Toulon aangekomen, zijn den 10den naar Algiers scheep gegaan.

— Tot opperbevelhebber der nationale garden van Parijs, is door Z. M. benoemd de Maarschalk *Gérard* en tot Generaal en Chef van deszelfs algemeenen staf, de Generaal *Jacqueminot*.

— De Commissie van de Kamer der Afgevaardigden, belast met het onderzoek over de conversie der renten, heeft den 11den haar rapport uitgebragt en het nieuwe, door die Commissie vervaardigde wets-ontwerp voorgelezen. Aan de Regering wordt volgens hetzelve de aflossing van de vijf pCt. à pari toegestaan, blijvende het evenwel aan de houders vrijgelaten om hunne renten in $4\frac{1}{2}$ pCt. te converteren of wel in $3\frac{1}{2}$ pCt. à 86 fr. 42 c. Ondertusschen moeten de houders der 5 pCt. rente binnen 3 maanden zich hieromtrent verklaren. — De beraadslagingen worden op aanstaanden Donderdag bepaald.

Nadat deze zaak was afgedaan, verzocht de Minister *Thiers* het verlof om eene mededeeling der Regering te doen. Hij legt daarop den toestand van Buenos-Ayres en van de Staten der Argentijnsche republiek bloot. Hij geeft de verwachting te kennen, dat het gedrag van den Voorzitter *Rosas*, die zich tegen Frankrijk vijandig heeft getoond, de verdiende straf zal erlangen. De bondgenootschappelijke Staten, die Buenos-Ayres omringen, gevoelen toch de behoefte, om het juk van *Rosas* af te schudden en zijne dwingelandij te straffen. Maar sedert de blokkade van Buenos-Ayres hebben de agenten der Fransche Regering in die streken uitgaven gedaan, die thans 1,700,000 franken beloopen, en welke uitgaven van eenen geheimen aard zijn. Die som is den Voorzitter van 's Konings Raad te aanzienlijk toegeschenen, om niet het onderwerp van een bijzonder ontwerp van wet uit te maken. Indien, zegt de heer *Thiers*, de Kamers niet vergaderd waren geweest, zou ik het over mij hebben kunnen nemen, om aan de onderteekening der vertegenwoordigers van Frankrijk eere aan te doen; maar nu de Kamers bijeen zijn, heb ik gemeend, mij niet te kunnen onthouden, om dezelven te raadplegen.

De Voorzitter van den Raad leest hierop het tot deze zaak betrekkelijke ontwerp van wet voor, tevens doende opmerken, dat het in het korst mogelijk tijdsverloop zal moeten worden onderzocht.

Het ontwerp zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Door den Minister van Marine is daarop een ontwerp van wet voorgedragen, om een jaargeld van 500 fr. te verleenen aan de weduwe van een Hollandsch matroos, die, ten koste van zijn leven, groote diensten aan het Fransche zeewezen betoond heeft.

Er werd een verzoekschrift ter tafel gebragt, waarbij de invoering der echtscheiding weder werd verzocht. Men is aangaande hetzelve tot de orde van den dag overgegaan.

— Sedert de dobbelhuizen gesloten zijn, wordt alhier in sommige bijzondere gezelschappen buitengewoon hoog gespeeld. Zoo heeft dezer dagen eene partij bouillotte in zeker huis plaats gehad, waarbij de spelers alle gemaskerd waren en een hunner niet minder dan driemaal honderd en twintigduizend francs heeft gewonnen.

— De nu afgetreden Belgische Minister *Nothomb* is door Koning *Leopold*, als belooning voor deszelfs aan den lande bewezen diensten, tot officier der Leopolds-orde benoemd.

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

AMSTERDAM, 13 *April* 1840.

NEDERLANDEN.	Gebl.	PRUISSEN.	Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pC. 52⅞ à 53⅛	53	Geldl. te *Lond.* 4 pCt. — à —	—
Dito —— 5 — 99 à 99⅜	99 5/16	Aandeelen van dito . . 129 à 130	129⅞
Uitg. —— . . . . . . — à —	—	SPANJE.	
Kans-Biljetten . . . . . . 24 à 24½	24 5/16	Nieuwe 1835 à 35 5 pCt. 24⅞ à 25	24⅞
Amort. Syndic. 4½ — 91 1/16 à 91⅛	91 1/16	Dito onbep. st. . . . — — à —	—
—— —— 3½ — 75 1/16 à 75⅛	75⅛	Dito passive . . . . — 7½ à 7⅝	7⅝
Hand.-Maats. 4½ — 180⅞ à 181¼	181	Dito uitgest. . . . . — 8 à 8⅛	8⅛
Nieuwe dito . . 4½ — — à —	—	Coupons Ard. . . . . . — 19½ à 19 9/16	—
Aandl. H. Spoorw. — — à —	—	OOSTENRIJK.	
Rijn-Spoorw. 4½ — 100½ à 101	100⅞	Obl. *Goll & C°.* 5 pCt. — à —	—
FRANKRIJK.		Certificaten . . . 2½ — — à —	—
Inschr. Grb. 3 pCt. — à —	—	Neg. Metaliek 2½ — — à —	—
[illegible] 5 [illegible] — à —	—	Idem . . . . . . 5 — 105½ à 105⅝	105⅝
RUSLAND.		[illegible]	—
Ob. *H. & C°.* 1798 5 pCt. 105⅞ à 106	105⅞	[illegible]	
—— —— 1815/1 5 — 105⅞ à 106	—	NAPELS.	
Ins. en Certif. 6 — 69½ à 70⅛	69⅞	Certificaten . . . 5 pCt. — à —	—
—— —— 1831 5 — 98½ à 99	98⅞	Dito in *Napels.* 5 — 96 à 96⅛	96

[ERRATUM. Door onduidelijke opgave staat er, in de onderteekening van het Krijgsberigt, geplaatst in ons vorig Nommer, H. C. VAN STAVEREN, dit moet zijn H. J. VAN STAVEREN.]

*** *De President der Kamer van Koophandel en Fabrijken te* LEYDEN, daartoe door de Directie der *Nederlandsche Handel-Maatschappij* verzocht, heeft de eer de Stemgeregtigde Deelhebbers in gezegde Maatschappij, ten gevolge der uitnoodiging van voornoemde Directie, zich rangschikkende onder het Kieskollegie te Leyden, bij deze op te roepen tegen *Vrijdag den 17 April aanstaande, des namiddags ten één ure*, in het Gebouw *de Lakenhal* op de Oude Vest, binnen deze Stad, voor de Vergadering van het Kies-Kollegie te Leyden, ter benoeming van een' *Kommissaris*, in plaats van Jonkh. D. F. VAN ALPHEN, wiens dienstijd als zoodanig ten einde loopt.

LEYDEN *De President voornoemd,*
den 11 April 1840. PAUL DU RIEU.

*** Men vraagt TE HUUR, in of omtrent de Dorpen *Hillegom of Heemstede*, nabij het Posthuis, een fatsoenlijk HUIS, hetwelk daog is en voorzien van vier of vijf goede Kamers, liefst met eenen Tuin. Men adressere zich met *vrachtvrije* Brieven, onder de letters A. F., aan de Boekhandelaars J. J. THYSSENS EN ZOON, te Leyden.

*** PUBLIEKE VERKOOPING,

Op Dingsdag den 21 April 1840, des voormiddags ten 10 ure, *om Contant Geld*, op den Grond van J. C. SCHOONDERGANG, aan de Zuidzijde te Leyden, van een groote Partij HEESTER- en andere GEWASSEN, voornamelijk bestaande in: Opgaande IJpen, Castanjes, Populieren in soorten, Potgewassen, Pyramide-Tafel-Appels, een Veertigtal Mispelzien-Boomen, van 3 tot 24 voeten, Uitleggens in de Vrucht, en hetgeen verder ter Verkoop zal worden aangeboden.

Alles van heden af voor een ieder te zien.

ZEGT HET VOORT.

*** VERKOOPING op Zaturdag den 25 April 1840, des avonds ten ure, in het *Heeren-Logement* aan den Burg binnen Leiden, van: 1°. HUIS en ERF te Leiden, aan de Oostzijde van de Janvossensteeg, Wijk N°. 973. 2°. Een Partij extra goed TEELLAND, gelegen onder Rijnsburg aan den Voorhouterweg, Kadaster Sectie A, N°s. 155, 158 en 159, groot 1 Bunder, 6 Roeden, 40 Ellen. — Breeder bij Billetten voorschreven.

Zullende het voorschreven Huis kunnen worden bezigtigd daags vóór op den Verkoopdag, terwijl nadere Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris P. MULLER, te Leiden.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.